

Augustin, biskup, církevní učitel

narozen: 13. listopadu 354 v Tagaste, Numidie, dnes Alžírsko

zemřel: 28. srpna 430 v Hippo, Numidie

patron teologů; knihtiskařů a pivovarníků; za dobrý zrak

V lombardském městě Pavii našel místo svého posledního odpočinku Augustin, jeden z nejdůležitějších církevních spisovatelů všech dob a ten, kdo připravoval svou řeholí cestu augustiniánským řádovým společností. Augustin, který vedle Ambrože, Řehoře Velikého a Jeronýma patří ke čtyřem velkým západním církevním Otcům, přišel na svět 13. listopadu 354 v numidském Tagaste v dnešním Alžírsku. Jeho otec byl pohan, jeho matka Monika zbožná křesťanka. Monika se postarala o to, aby Augustin dostal od dětství křesťanskou výchovu; svátost křtu však ještě nepřijal. Během let svých studií se Augustin stále vzdaloval křesťanskému učení a propadal neřestem a zahálce. Ve 20 letech se stal učitelem řečnictví v Tagaste ar. 384 odešel jako profesor řečnictví do Milána. V příštích deseti letech patřil Augustin k manichejcům, přívržencům perského Mani, který ve 3. století založil dualistické smíšené náboženství. Avšak ani v tomto učení nenašel vzdělaný učitel Augustin to, co neúnavně hledal.

Pověst: ...Musel poodejít, aby se vypořádal s novými myšlenkami. Ty ho vedly k otázkám: "Když oni, proč ne ty Augustine?" - "To dokázali sami od sebe nebo za pomoci Boží?" - "Proč spoléháš na sebe, nemáš-li na to sílu?" - V odpověď ho nitro nabádalo vrhnout se s důvěrou do Boží náruče. Jeho srdce zaplavila lítost nad minulostí až mu vyhrkly slzy.

Příběh pokračuje tím, že uslyšel dětský hlas, melodicky opakující slova: "Vezmi a čti!" Reagoval, jako by byla výzvou pro něj a otevřel na stole Pavlovy listy. Zrak mu padl na verše 13. kapitoly Římanům: "Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblect se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadli vášním." Augustin ta slova přijal jako Boží pokyn a jejich bezvýhradným přijetím za své nad sklony těla zvítězil.

Miláně pak došlo pro Augustina k rozhodujícímu zážitku: slyšel řadu kázání Ambrože, milánského arcibiskupa a pozdějšího církevního učitele, a byl velmi dojat. Jeho dosavadní předsudky, které choval vůči Písmu svatému, zmizely, a díky velkému vlivu hlavně své matky Moniky se Augustin změnil v přesvědčeného křesťana. Spolu se svým synem Adeodatem přijal r. 387 od Ambrože křest a vrátil se do své vlasti Tagaste. Na cestě domů zemřela jeho matka Monika v Ostii. Našla svůj poslední odpočinek v kostele sv. Augustina v Římě.

Tagaste vedl Augustin zprvu po více let společný křesťanský život se stejně smýšlejícími druhy. V roce 394 přijal kněžské svěcení a r. 396 byl zvolen a posvěcen na biskupa v Hippu v severní Africe. Augustin působil neúnavně dalších 34 let jako pastýř svého lidu.

Jeho vliv sahal daleko za hranice jeho biskupství. Byl jedním z nejnadanějších kazatelů všech dob a neúprosným bojovníkem proti všemu bludnému učení. Augustin rozvinul činnost vrchního pastýře, která ovlivnila celý Západ. Vyznačoval se žhavou láskou k Bohu a obětavou láskou k bližním, jeho dobrota byla bezmezná.

Pisemnictví geniálního a omilostněného znalce lidí ovládalo teologii a filozofii dalších staletí. Až do 13. století nebylo žádného teologa, který by se mohl Augustinovi být jen přiblížit. Často se označuje za nejpłodnějšího církevního spisovatele vůbec. K nejvýznamnějším spisům Augustinovým patří „Vyznání“ (Confessiones) a „Obec Boží“ (De Civitate Dei), apologie veškerého křesťanství. Z tohoto díla čerpal celý středověk své vědění o antické kultuře.

Ve věku 75 let zemřel Augustin během obležení Hippa vandalským králem Genserichem. Bylo to 28. srpna 430. Langobardský král Luitprand převezl ostatky sv. Augustina v 8. století do Pavie.

Teologové uctívají Augustina na celém světě jako svého patrona. Z řehole, kterou napsal Augustin ve svém dopise č. 211 pro ženský klášter v Hippu (Regula ad Servos Dei), se v průběhu staletí vyvinuly četné společnosti augustiniánů v širším slova smyslu, jejichž pojetí spočívá na takzvané augustiniánské řeholi.

V užším smyslu jsou dvě hlavní větve augustiniánů: augustiniánští kanovníci a kanovnice, a augustiniánští poustevníci.

Úcta a tradice: *Augustinův svátek se slaví v Římě od 8. století.*

Znázorňování: *Augustin je znázorňován většinou v biskupském rouchu, často ho vidíme na zobrazeních také jako učence, někdy na trůnu. U něho je často anděl nebo dítě Ježíš. U sebe mívá Augustin knihu, psací brk, model kostela anebo planoucí srdce probodené šípy. Spolu s dalšími třemi latinskými církevními Oci Jeronýmem, Řehořem Velikým a Ambrožem byl Augustin zobrazen Michaelem.*

Budu prosit se sv. Augustinem za poznání sebe a Boha, jeho modlitbou:

"Pane Ježíši, dej, ať poznám Tebe, ať poznám sebe. Nic ať si nežádám než Tebe. Ať sebe nenávidím, Tebe ať miluji. Všechno ať dělám pro Tebe. Ať sebe ponižuji, Tebe vyvyšuji. Ať mám na mysli jen Tebe. Ať sebe umrtvuji a v Tobě ať plně žiji.

Cokoli se stane, ať přijímám od Tebe. Sebe ať pronásleduji, Tebe ať následuji a vždy si přeji připodobnit se Tobě. Sobě ať se vzdaluji, k Tobě ať se utíkám, abych

patřil mezi Tvé vyvolené. Sobě at' nedůvěřuji, v Tebe at' důvěřuji, at' chci poslouchat pro Tebe.

K ničemu at' nelnu než k Tobě a at' jsem chudý pro Tebe. Pohled' na mne, abych si Tě zamiloval. Povolej mne, abych Tě viděl a na věky Tě požíval. Amen."

Prosíme Tě, Bože, posiluj ve své církvi ducha, kterým jsi naplnil svatého biskupa Augustina, a dej, at' i my stále toužíme po Tobě a hledáme Tebe, zdroj pravé moudrosti a původce lásky. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

